

[Ingomar Petersen.]

andre efter førstebehandlingen den 22. maj sidste år har været til høring og debat ude omkring i kommunale og andre interesse-rede kredse.

Der er i det nu fremsatte lovforslag foretaget adskillige ændringer i de forskellige bestemmelser, bl. a. på grundlag af drøftelser med de interesserede parter. Det kan kun hilses med tilfredshed, at bl. a. det radikale venstres synspunkt ved den tidligere førstebehandling om en sådan fremgangsmåde er blevet fulgt op. Ministeriets embedsmænd har ved utallige møder ude omkring gjort en kæmpeindsats for at forklare denne komplicerede lovgivning for de folkevalgte kommunalbestyrelsesmedlemmer og sørget for virkelig at få lagt op til den nødvendige debat.

En del af de indvendinger, som vi fra radikal side havde mod det tidligere fremsatte lovforslag, er nu blevet rettet og taget til følge, og det er det ændrede, genfremsatte lovforslag naturligvis ikke blevet dårligere af.

Men tilbage står stadig nogle ret væsentlige spørgsmål, som det nu bliver folketinget der skal tage stilling til. Der er stadig spørgsmålet, om borgernes ankenemulighedsindskrænkning i forhold til gældende praksis ved at lade en del kommunale afgørelser være inappellable er sagligt forsvarlig.

Vi må også nærmere drøfte under udvalgsarbejdet, om det er rimeligt, at en offentlig myndighed, her kommunalbestyrelsen, kan gennemføre foreningstvang ved at tvinge borgerne ind i en grundejerforening og på den måde ved en eventuel delegation fra kommunalbestyrelsens side af dispensationskompetencen pålægge disse borgere et ansvar, som den folkevalgte kommunalbestyrelse vitterlig burde påtage sig.

Forslaget har efter vor opfattelse også den mangel, at det ikke nærmere præciserer, hvorledes og ikke mindst hvornår oplysningsvirksomheden med det formål at fremkalde en offentlig debat om dispositionsplanlægningens målsætning og nærmere indhold skal foregå. Borgerne i landet vil ikke blive stillet ens, uden at folketinget vedtager nærmere regler herom. Efter vor formening er man sluppet lidt for let hen over det problem i lovforslaget.

At underretning til lejere og brugere kan ske ved afgivelse til postvæsenet af adresse-

løse forsendelser til omdeling, er en lille detalje, men jeg synes, den skal nævnes, for en sådan ordning er jo en betydelig dyrere ordning end at benytte de udmærkede lokalblade og ugeaviser; de kommer ud til nøjagtig det samme publikum.

Vi kan være enige med ministeren i, at spørgsmålet om zonegrænseflytninger og ikke mindst i forbindelse hermed spørgsmålet om frigørelsesafgiften må belyses nærmere under udvalgsarbejdet. Der må være en mulighed for i visse tilfælde at kunne tilbageføre byzonestatus til landzonestatus som for øvrigt anført i lovforslag nr. 141 ved den foreslåede nye § 18 a i zoneloven.

En hjemmel til ophævelse af ældre og i dag utidssvarende private byggeservitutter må heller ikke mangle i en ny og moderne lovgivning.

Skal kommunerne virkelig have mulighed for en effektiv fysisk og ikke mindst økonomisk planlægning med de nødvendige tidsfølgeplaner, kan en sådan styring ikke blive hensigtsmæssig uden betydeligt forbedrede muligheder for at ekspropriere jord til bolig- og erhvervsformål. Og dér må jeg nok sige, at det undrer mig lidt at høre hr. Holger Hansen, den tidligere miljøminister, være meget lidt positiv over for ekspropriationsbestemmelser til disse formål. Det forslag, vi i dag behandler, er jo på det punkt nøjagtig mage til det forslag, hr. Holger Hansen som miljøminister fremsatte, og efter det kan kommunalbestyrelsen jo ekspropriere fast ejendom, når ekspropriationen vil være af væsentlig betydning for virkeliggørelsen af en lokal plan eller en byplanvedtægt.

Det, det drejer sig om, er at få klargjort denne bestemmelse og gjort den mere forståelig, så der ikke kan være tvivl, og det, spørgsmålet vel egentlig drejer sig om, er, på hvilket tidspunkt man skal kunne ekspropriere. Derfor synes jeg, det er lidt mærkeligt at høre de udtalelser i dag fra hr. Holger Hansen om en fornuftig ekspropriationsbestemmelse i denne lovgivning.

Vi må også under udvalgsarbejdet drøfte, om ikke det er nødvendigt nærmere at få præciseret den fremtidige samordning mellem den fysiske og den økonomiske planlægning; det er man gået uden om i dette lovforslag som katten om den varme grød. Det kan jo ikke nytte at få udført mange fine